

103002

Brev til en ikke-jøssing

Herr redaktør.

Alf Larsens brev er visstnok ikke adressert til meg, men ihvertfall har jeg lyst til å svare:

Administrasjonsrådet viste seg å være for svakt til å holde en Terboven innenfor Folkerettens og Haagkonvensjonens ramme. Quisling med sitt Nasjonal Samling påtok seg i nødvendig forståelse med Berlin denne oppgave, og kom derved i sitt nå vel-

Farmand 1/4 - 1967

3

kjente, absolutte motsetningsforhold til rikskommissaren. På den annen side måtte han under denne oppgave nødvendigvis ha «kurfyrstens øre» i Berlin. Det er meget vanskelig å avgjøre om han herunder gikk lenger enn nødvendig; man får nu engang ikke noe for intet. Men av dette forhold oppstod Alf Larsens og andres forargelse.

Forholdene på Tjøme var ikke bra. A. L. har fullstendig rett i det. De voldte Quisling mange bekymringer og Hagelins forsøk på å løse dem var mislykket; det er helt på det rene. Ordtaket: «Den Gud gir et embede, gir han også forstand» holder ikke stikk. Jeg synes å ha forstått, at Alf Larsen er hjertens enig i det også m.h.t. forholdene etter okkupasjonen. Men Nasjonal Samlings folk er i det stykke ikke anderledes enn sine landsmenn, hvilket man heller ikke kan vente.

Resultatet av *Quislings* arbeide under okkupasjonen ble av H. M. Haakon 7. ved en fest, som Oslo Kommune holdt for ham, oppsummert i følgende ord: «Norge slapp bedre fra okkupasjonen enn noe annet tyskokkupert land».

Oslo.

Olaf Holm.